

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě, pobočka v Olomouci rozhodl samosoudcem JUDr. Vítem Jaškem ve věci

žalobců

a/ Ing. Anežka Š., nar. xxx

trvale bytem xxx

b/ Ing. Miroslav Š., nar. xxx

trvale bytem xxx

c/ Ing. Jan Š., nar. xxx

trvale bytem xxx

všichni zastoupeni JUDr. Jiřím Novákem, advokátem

sídlem Sokolská 1788/60, 120 00 Praha 2, adresa pro doručování nám. T.

G. Masaryka 222/11, 750 02 Přerov

proti

žalovanému

M-MOOS, spol. s r.o., IČO 476 73 877

sídlem Svat. Čecha 519/28, Lipník nad Bečvou I-Město, 751 31 Lipník nad Bečvou

zastoupen obecným zmocněncem Ing. Pavlem P., nar. xxx

trvale bytem xxx

o zrušení účasti žalobců ve společnosti

takto:

- I.** Účast žalobce a/ Ing. Anežky Š. ve společnosti M - MOOS, spol. s r.o., IČO 476 73 877, se sídlem Svat. Čecha 519/28, Lipník nad Bečvou I-Město, 751 31 Lipník nad Bečvou, **se zrušuje.**
- II.** Účast žalobce b/ Ing. Miroslava Š. ve společnosti M - MOOS, spol. s r.o., IČO 476 73 877, se sídlem Svat. Čecha 519/28, Lipník nad Bečvou I-Město, 751 31 Lipník nad Bečvou, **se zrušuje.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohumila Bartlová.

- III. Účast žalobce c/ Ing. Jana Š. ve společnosti M - MOOS, spol. s r.o., IČO 476 73 877, se sídlem Svat. Čecha 519/28, Lipník nad Bečvou I-Město, 751 31 Lipník nad Bečvou, **se zrušuje.**
- IV. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobcům a/, b/ a c/ na nákladech soudního řízení k ruce společné a nerozdílné částku 44.700 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám právního zástupce žalobců.

Odůvodnění:

1. Žalobci se návrhem podaným u Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, dne 12.1.2017 domáhali zrušení své účasti ve společnosti M - MOOS, spol. s r.o., IČO 476 73 877, se sídlem Svat. Čecha 519/28, Lipník nad Bečvou I-Město, 751 31 Lipník nad Bečvou (dále také jen „společnost“). Žalobci svůj žalobní návrh odůvodnili tím, že žalobci jsou pozůstalými dědici po zesnulém Ing. Miroslavu Š., nar. xxx, který zemřel dne 30.5.2016, a který vlastnil 25% podíl ve společnosti, jemuž odpovídal vklad společníka ve výši 250.000 Kč, který byl zcela splacen. Žalobce a/ je pozůstalou manželkou a žalobci b/ a c/ jsou zletilí synové, jejichž dědické právo ze zákonné posloupnosti bylo potvrzeno usnesením Okresního soudu v Přerově vydaném pověřeným soudním komisařem JUDr. Marcelou Stokláskovou, notářkou se sídlem v Přerově ze dne 14.10.2016, č. j. 22D 790/2016-96, které nabylo právní moci dne 14.10.2016. Ze společenské smlouvy společnosti nevyplývá, že by dědění podílu bylo vyloučeno. Žalobci jsou toho názoru, že po nich nelze spravedlivě požadovat, aby setrvali jako společníci ve společnosti.
2. Žalobce a/ v této souvislosti uvedl, že již dosáhl důchodového věku, kdy mu byl přiznán nárok na starobní důchod od 11.9.2016, který ho v kombinaci s nepříznivým zdravotním stavem vylučuje z možnosti setrvání ve společnosti. Co se týká zdravotních komplikací žalobce a/, tyto jsou sice přiměřené jeho věku (trpí cukrovkou, vysokým krevním tlakem), avšak jsou výrazně determinovány rovněž úmrtím manžela, kdy v tomto důsledku trpí psychickými problémy, neboť se s ohledem na jeho tragické úmrtí při dopravní nehodě, které bylo naprosto překvapivé a neočekávané, s jeho ztrátou doposud nesmířil. Svým odborným zaměřením se žalobce a/ též poněkud mívá s předmětem podnikání společnosti. Je sice vysokoškolsky vzdělán v ekonomickém oboru, avšak konkrétně v oblasti ekonomiky zemědělství, kdy tento obor vystudoval na Mendlově VŠ v Brně. Po svůj profesní život pak působil nejprve v JZD Jezernice se sídlem v Drahotuších, v Komerční Bance, a.s., Městském úřadu v Lipníku nad Bečvou, pracovišti Katastru nemovitostí v Olomouci, Základní škole Sluníčko v Lipníku nad Bečvou, kdy si dostudovala rovněž tzv. „pedagogické minimum“. Veškeré tyto činnosti (s výjimkou poslední jmenované) byly spojeny s ekonomickým chodem subjektů, v nichž žalobce a/ působil. V současné době si nedokáže za žádných okolností představit, že by po smrti manžela ve společnosti působil, byť jen v rámci zasedání valné hromady. Žalobce a/ navíc v současné době občasně vypomáhá dle svých možností jako záskok za mateřskou, za dovolené na zotavenou v Mateřské a Základní škole Sluníčko, s.r.o. v Lipníku nad Bečvou, se sídlem Loučská 237, 751 31 Lipník nad Bečvou.
3. Ve vztahu k žalobci b/ bylo v této souvislosti uvedeno, že ani po něm nelze spravedlivě požadovat, aby setrval jako společník ve společnosti, když tento dlouhodobě žije a od května 2014 pracuje v Kanadě u společnosti Avison Management Services Ltd. Do České republiky jezdí minimálně, ve frekvenci jedenkrát za jeden či dva roky. Pouze v poslední době, kdy bylo nutné vyřizovat některé záležitosti související s úmrtím otce, pobýval na území České republiky častěji, než bylo obvyklé. Na území Kanady je žalobce b/ již natolik etablován, že s tímto místem spojuje svou budoucnost a hodlá tam žít přinejmenším po dobu několika let, ne-li trvale. To dokládá rovněž skutečnost, že mu byl v srpnu roku 2016 přidělen statut osoby s trvalým pobytem. Bez ohledu na shora uvedené nelze ani pominout fakt, že žalobce b/ je po odborné rovině zcela jiného zaměření, než jeho zesnulý otec a obor podnikání společnosti, když vystudoval lesní Shodu s prvopisem potvrzuje Bohumila Bartlová.

inženýrství, jemuž se rovněž v Kanadě profesně věnuje a hodlá své odborné znalosti právě v zahraničí dále rozvíjet. Nedokáže si proto představit, že by byl s ohledem na nedostatek odborných znalostí a nedostatek zkušeností s podnikáním v oboru prodeje strojírenských výrobků objektivně schopen vykonávat pozici společníka společnosti M - MOOS, spol. s r.o. a takto se podílet na podnikání této osoby. A to ani nemluvě o časové a finanční náročnosti cestování do ČR za účelem zasedání valné hromady.

4. Ve vztahu k žalobci c/ bylo v této souvislosti uvedeno, že ani po něm nelze spravedlivě požadovat, aby setrval jako společník ve společnosti, kdy tento fakticky trvale žije a pracuje v Jihlavě. Stejně jako jeho bratr vystudoval jiný obor, než je obor žalované společnosti, konkrétně pak obor krajinného inženýrství. Tomuto oboru se do jisté míry věnuje též profesně, když je odborným zaměstnancem – agendy vodního hospodářství na Magistrátu města Jihlavy s tím, že na této pozici působí od září roku 2014. Rovněž žalobce c/ hodlá setrvat v budoucnu na Vysočině, kde chce trvale žít a rovněž založit rodinu. Pokud společenská smlouva společnosti M – MOOS, spol. s r.o. přímo zakotvuje v čl. XI, že o určitých majetkových dispozicích a obchodních jednáních musí před jejich provedením rozhodnout valná hromada, lze konstatovat, že si valná hromada takto atrahovala ve svůj prospěch některé z povinností, které by jinak byly náplní činnosti řídicího orgánu. Z obsahu čl. XI je přitom patrné, že se v daném případě nejedná pouze o bagatelní rozsah jednání a majetkových dispozic, ale o poměrně rozsáhlou množinu úkonů, jejichž realizace je podmíněna souhlasem valné hromady. Žalobce c/ se tak domnívá, že tím, že společenská smlouva společnosti přenáší natolik široký rozsah pravomocí ze statutárního orgánu na valnou hromadu, klade na veškeré společníky zvýšené požadavky nejen z profesně odborného hlediska konkrétního oboru společnosti, ale rovněž z hlediska podnikatelských zkušeností spojených s denním řízením strojírenského podniku. Takové nároky na společníky, kteří nejsou v každodenním styku s činností společnosti, však nelze dle názoru žalobce c/ na společníky objektivně klást a jejich splnění po nich spravedlivě požadovat. Tím, že je společenskou smlouvou na členy valné hromady přenesena řada povinností dopadající zpravidla na statutární orgán, tedy řídicí orgán společnosti, je výkon takové činnosti v případě žalobce c/ s ohledem na výkon jeho zaměstnání fakticky vyloučen. Na pracovní pozici žalobce c/ u Magistrátu města Jihlavy dopadá zák. č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků, ve znění pozdějších předpisů, jehož ustanovení § 16 odst. 3 znemožňuje úředníkům výkon jakékoli řídicí činnosti.
5. Žalobci současně uvedli, že v dnešní době je výkon každého podnikání velice náročný nejen po odborné stránce s nepominutelnou nutností velice dobře rozumět konkrétnímu segmentu podnikání, orientace v obchodních strategiích a řízení, ale rovněž z hlediska sledování vývoje trhu, na kterém se podnikatel pohybuje s podrobnou znalostí všech jeho složitostí. V dnešní době je výkon podnikatelské činnosti spojen s osvojením si mnoha multioborových znalostí s nutností denního výkonu činnosti v daném oboru tak, aby bylo možné si veškeré znalosti osvojit do té míry, aby bylo možné na valné hromadě rozhodovat o podnikatelském směřování žalované společnosti, strategických i méně podstatných rozhodnutích. Žalobci jsou přesvědčeni, že aniž by ve společnosti každodenně fungovali, nebudou schopni s ohledem na jejich odborné zaměření a výkon diametrálně jiných zaměstnání, objektivně rozhodovat o některých otázkách spojených s vedením společnosti. Žalobci se současně domnívají, že jejich odborné nedostatky a nedostatky zkušeností v daném oboru strojírenství nelze nahradit ani angažováním nějakého zástupce.
6. Společnost se k návrhu žalobců na zrušení jejich účasti ve společnosti vyjádřila tak, že nyní se jedná o odprodeji podílů žalobců a dalších společníků. Dále navrhovala zamítnutí návrhu z důvodu, že žalobce a/ jako správce společného podílu ve společnosti se i po podání návrhu aktivně účastní valných hromad, požaduje vydání ekonomických podkladů, aktivně uplatňuje svá práva, a proto není důvod k ukončení účasti.
7. Usnesením Krajského soudu v Ostravě, pobočka v Olomouci, ze dne 27.6.2018, č.j. 30 Cm 3/2017 – 78 byl návrh žalobců zamítnut. Usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne Shodu s prvopisem potvrzuje Bohumila Bartlová.

27.9.2018, č.j. 5 Cmo 200/2018 – 98 bylo usnesení soudu prvního stupně zrušeno a vráceno k dalšímu řízení s tím, že jednak řízení o zrušení účasti společníka ve společnosti je od 1.1.2014 řízením sporným, kde účastníci řízení jsou žalobce a žalovaný, tomuto musí odpovídat i poučení a ve věci musí být rozhodnuto rozsudkem, a jednak závěr uvedený v rozhodnutí soudu prvního stupně, který vyústil v zamítnutí návrhu na zrušení účasti žalobců je příliš striktní a nesprávný.

8. Soud učinil následující **skutková zjištění** :

- Z rejstříkového spisu a výpisu z obchodního rejstříku společnosti, že zápisem ze dne 27.10.2016 byli jako společníci na základě usnesení o dědictví zapsáni žalobci a/, b/ a c/, kterým připadl podíl ve společnosti po Ing. Miroslavu Š., nar. xxx, ve výši 25 %, kterému odpovídá splacený vklad ve výši 250.000 Kč, jako správce společného obchodního podílu byl zapsán žalobce a/.
- Ze společenské smlouvy, že společenská smlouva společnosti v článku XI. omezuje jednatelské oprávnění tak, že je nezbytný předchozí souhlas valné hromady společnosti k právním úkonům jednatelů, kterými zřizují nebo ruší pobočky společnosti, nabývají účasti na jiných společnostech, včetně upisování, nákupu a prodeje akcií, a rušení účasti, provádějí nákup, prodej, pronájem nebo zatížení nemovitosti společnosti, nákup, prodej, pronájem nebo zatížení movitého majetku společnosti s pořizovací hodnotou vyšší než 100.000 Kč, dále pak k uzavírání smluv o nájmu, podnájmu nebo leasingu na dobu delší než 1 rok nebo v hodnotě vyšší než 50.000 Kč, uzavírání licenčních nebo jiných obdobných dlouhodobých smluv v oblasti duševního vlastnictví, převzetí cizích závazků v jakékoliv formě, převzetí ručitelských závazků, převzetí nebo poskytnutí půjček a úvěrů, jestliže půjčený obnos přesahuje částku 100.000 Kč.
- Z potvrzení o zaměstnání, že žalobce b/ je od 14. 5. 2014 zaměstnán u kanadské společnosti Avison Management Services Ltd. (AMS).
- Z potvrzení o permanentní rezidenci, že žalobce b/ má v Kanadě povolení k trvalému pobytu od 14. 8. 2016.
- Z pracovní smlouvy, že žalobce c/ je zaměstnán u Statutárního města Jihlava od 1.9.2014 na pracovní pozici – odborný zaměstnanec agendy vodního hospodářství.
- Z usnesení dědického soudu, že žalobci jsou dědicové po zůstaviteli Ing. Miroslavu Š., nar. xxx. Okresní soud v Přerově usnesením ze dne 14.10.2016, č. j. 22D 790/2016-96 v dědickém řízení po zůstaviteli Ing. Miroslavu Š., zemřelém dne 30.5.2016 jednak určil obvyklou cenu majetku v SJM zůstavitele a žalobce a/ a schválil dohodu o vypořádání jejich SJM tak, že žalobci a/ případně do jeho výlučného vlastnictví – vedle dalšího – také podíl ve výši 1/2 obchodního podílu zůstavitele ve společnosti M – MOOS, spol. s r.o., ve výši 25 % k základnímu kapitálu společnosti, kterému odpovídá vklad společníka ve výši 250.000,- Kč, který je splacen ve výši 100% a do dědictví po zůstaviteli případně druhá polovina obchodního podílu zůstavitele. Současně Okresní soud v Přerově schválil dohodu žalobců a/ až c/ jakožto zákonných dědiců po zůstaviteli tak, že žalobci b/ a c/ nabývají každý z nich v podílu ideální 1/4 vzhledem k celku 1/2 obchodního podílu zůstavitele ve společnosti M – MOOS, spol. s r.o., ve výši 25 % k základnímu kapitálu společnosti, kterému odpovídá vklad společníka ve výši 250.000,- Kč, který je splacen ve výši 100%. Usnesení nabylo právní moci dne 14.10.2016.
- z rozhodnutí ČSSZ, že žalobce a/ pobírá vdovský a starobní důchod v celkové výši 14.723 Kč.
- ze zprávy MUDr. Jana Š., že žalobce a/ je registrován u praktického lékaře MUDr. Jana Š. – Orlath s.r.o. s tím, že má cukrovku a léčí se s vysokým krevním tlakem.
- ze zprávy z psychoterapie, že žalobce a/ zahájil psychoterapii u PhDr. Miloslavy V. dne 7.6.2018 s cílem lepšího zvládnutí stresové situace.

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohumila Bartlová.

- z lékařské zprávy, že dle lékařské zprávy MUDr. Kateřiny P. žalobce a/ trpí anemií.
- z výsledku žalobce a/, že žalobce b/ je nyní na dovolené v Mexiku, trvale žije v Kanadě, kam nejprve jezdil na základě ročních povolení, následně získal povolení k pobytu a je tam i zaměstnán. Do České republiky přijíždí nejvýše 1 x ročně. Vystudoval lesní inženýrství na Mendlově univerzitě v Brně. Žalobce a/ vystudoval stejnou školu, a to provoz a ekonomika zemědělství. Ve společnosti navrhovatel a/ působil v letech 1996 – 1999 jako asistent svého zemřelého manžela. Dohoda založená do spisu navrhovateli o výkonu jejich práv k podílu v obchodní společnosti uzavřena nebyla. Od smrti manžela žalobce a/ a otce žalobců b/ a c/ proběhly čtyři valné hromady, na první z nich se nikdo z navrhovatelů nezúčastnil, na dalších valných hromadách byl přítomen žalobce a/ jako správce společného podílu ve společnosti, přičemž na valné hromadě druhé v pořadí neměl k dispozici žádné informace, následovala mimořádná valná hromada, na poslední valnou hromadu si žalobce a/ vyžádal informace a následně na této valné hromadě hlasoval a schvaloval jako správce společného podílu ve společnosti účetní závěrku a výroční zprávu.
- z výsledku žalobce c/, že ve společnosti nikdy nepůsobil, vystudoval krajinné inženýrství na Mendlově univerzitě v Brně, je zaměstnán u Povodí Moravy, s.p., nyní se chce stěhovat za přítelkyní do Brna a z tohoto důvodu dal výpověď u dosavadního zaměstnavatele.
- z účetní závěrky žalovaného za rok 2017, že celková aktiva netto společnosti za rok 2017 činila 57.122.000 Kč, dlouhodobý hmotný majetek 18.324.000 Kč, celková pasiva činila stejnou hodnotu, výsledek hospodaření činil 549.000 Kč, čistý obrát 63.757.000 Kč, výše vlastního kapitálu 27.808.000 Kč.

9. Soud učinil následující **závěr o skutkovém stavu** :

10. Společenská smlouva společnosti v článku XI. omezuje jednatelské oprávnění tak, že je nezbytný předchozí souhlas valné hromady společnosti k právním úkonům jednatelů, kterými zřizují nebo ruší pobočky společnosti, nabývají účasti na jiných společnostech, včetně upisování, nákupu a prodeje akcií, a rušení účasti, provádějí nákup, prodej, pronájem nebo zatížení nemovitosti společnosti, nákup, prodej, pronájem nebo zatížení movitého majetku společnosti s pořizovací hodnotou vyšší než 100.000 Kč, dále pak k uzavírání smluv o nájmu, podnájmu nebo leasingu na dobu delší než 1 rok nebo v hodnotě vyšší než 50.000 Kč, uzavírání licenčních nebo jiných obdobných dlouhodobých smluv v oblasti duševního vlastnictví, převzetí cizích závazků v jakékoliv formě, převzetí ručitelských závazků, převzetí nebo poskytnutí půjček a úvěrů, jestliže půjčený obnos přesahuje částku 100.000 Kč. Žalobci jsou dědicové po zůstaviteli Ing. Miroslavu Š., nar. xxx. Okresní soud v Přerově usnesením ze dne 14.10.2016, č. j. 22D 790/2016-96 v dědickém řízení po zůstaviteli Ing. Miroslavu Š., zemřelém dne 30.5.2016 jednak určil obvyklou cenu majetku v SJM zůstavitele a žalobce a/ a schválil dohodu o vypořádání jejich SJM tak, že žalobci a/ případně do jeho výlučného vlastnictví – vedle dalšího – také podíl ve výši 1/2 obchodního podílu zůstavitele ve společnosti M – MOOS, spol. s r.o., ve výši 25 % k základnímu kapitálu společnosti, kterému odpovídá vklad společníka ve výši 250.000,- Kč, který je splacen ve výši 100% a do dědictví po zůstaviteli případně druhá polovina obchodního podílu zůstavitele. Současně Okresní soud v Přerově schválil dohodu žalobců a/ až c/ jakožto zákonných dědiců po zůstaviteli tak, že žalobci b/ a c/ nabývají každý z nich v podílu ideální 1/4 vzhledem k celku 1/2 obchodního podílu zůstavitele ve společnosti M – MOOS, spol. s r.o., ve výši 25 % k základnímu kapitálu společnosti, kterému odpovídá vklad společníka ve výši 250.000,- Kč, který je splacen ve výši 100%. Usnesení nabylo právní moci dne 14.10.2016. Zápisem ze dne 27.10.2016 byli jako společníci zapsáni na základě usnesení o dědictví zapsáni žalobci a/, b/ a c/, kterým připadl podíl ve společnosti po Ing. Miroslavu Š., nar. xxx, ve výši 25 %, kterému odpovídá splacený vklad ve výši 250.000 Kč, jako správce společného obchodního podílu byl zapsán žalobce a/. Žalobce b/ je od 14. 5. 2014 zaměstnán u kanadské společnosti Avison Management Services Ltd. (AMS) a od 14.8.2016 má v Kanadě povolení k trvalému pobytu od 14. 8. 2016. Nyní je na dovolené

Shodu s prvopisem potvrzuje Bohumila Bartlová.

v Mexiku, trvale žije v Kanadě, kam nejprve jezdil na základě ročních povolení, následně získal povolení k pobytu a je tam i zaměstnán. Do České republiky přijíždí nejvýše 1 x ročně. Vystudoval lesní inženýrství na Mendlově univerzitě v Brně. Žalobce c/ je zaměstnán u Statutárního města Jihlava od 1.9.2014 na pracovní pozici – odborný zaměstnanec agendy vodního hospodářství. Žalobce a/ pobírá vdovský a starobní důchod v celkové výši 14.723 Kč, je registrován u praktického lékaře MUDr. Jana Š. – Orlath s.r.o. s tím, že má cukrovku a léčí se s vysokým krevním tlakem, trpí anemií. Dále zahájil psychoterapii u PhDr. Miloslavy V. dne 7.6.2018 s cílem lepšího zvládnutí stresové situace. Žalobce a/ vystudoval stejnou školu, a to provoz a ekonomika zemědělství. Ve společnosti žalobce a/ působil v letech 1996 – 1999 jako asistent svého zemřelého manžela. Dohoda založená do spisu žalobci o výkonu jejich práv k podílu v obchodní společnosti uzavřena nebyla. Od smrti manžela žalobce a/ a otce žalobců b/ a c/ proběhly čtyři valné hromady, na první z nich se nikdo z žalobců nezúčastnil, na dalších valných hromadách byl přítomen žalobce a/ jako správce společného podílu ve společnosti, přičemž na valné hromadě druhé v pořadí neměl k dispozici žádné informace, následovala mimořádná valná hromada, na poslední valnou hromadu si žalobce a/ vyžádal informace a následně na této valné hromadě hlasoval a schvaloval jako správce společného podílu ve společnosti účetní závěrku a výroční zprávu. Žalobce c/ ve společnosti nikdy nepůsobil, vystudoval krajinné inženýrství na Mendlově univerzitě v Brně, je zaměstnán u Povodí Moravy, s.p., nyní se chce stěhovat za přítelkyni do Brna a z tohoto důvodu dal výpověď u dosavadního zaměstnavatele. Celková aktiva netto společnosti za rok 2017 činila 57.122.000 Kč, dlouhodobý hmotný majetek 18.324.000 Kč, celková pasiva činila stejnou hodnotu, výsledek hospodaření činil 549.000 Kč, čistý obrát 63.757.000 Kč, výše vlastního kapitálu 27.808.000 Kč.

11. Podle ustanovení § 211 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích (dále také jen „zákon o obchodních korporacích“) dědic se může domáhat zrušení své účasti ve společnosti soudem, jestliže jsou dány důvody, pro které na něm nelze spravedlivě požadovat, aby ve společnosti setrval; k právu uplatněnému po 3 měsících od právní moci usnesení soudu o dědictví se nepřihlíží. Dědic, který se domáhá zrušení své účasti ve společnosti soudem, se nesmí podílet na činnosti společnosti, ani když takovou povinnost určuje společenská smlouva, ledaže se s ostatními společníky dohodne písemně jinak. Účast dědice ve společnosti nelze zrušit, jedná-li se o jediného společníka.
12. Po provedeném dokazování soud dospěl k závěru, že návrh žalobců je důvodný. Aktivní a pasivní věcnou legitimaci má soud v dané věci za osvědčenou (srov. rozhodnutí KOS Praha sp. zn. 17 Cm 405/94). Předně má soud za splněnou lhůtu dle ustanovení § 211 odst. 1 zákona o obchodních korporacích, když návrh byl u zdejšího soudu podán dne 12.1.2017, tedy do tří měsíců od právní moci usnesení Okresního soudu v Přerově ze dne 14.10.2016, č. j. 22D 790/2016-96 (právní moc předmětného usnesení nastala dne 14.10.2016). Uvedeným usnesením byla rovněž osvědčena aktivní věcná legitimace žalobců, kteří jsou právním nástupcem dřívějšího společníka Ing. Miroslava Š., kdy spoluvlastnické právo k obchodnímu podílu nabyli všichni žalobci v tomto případě v dědickém řízení po zůstaviteli Ing. Miroslavu Š. na základě shora uvedeného rozhodnutí soudu v souladu s dědickou posloupností.
13. Následně se soud zabýval předpoklady zrušení účasti žalobců ve společnosti, tedy zda po žalobcích lze či nelze spravedlivě požadovat, aby byli společníky společnosti. Z provedeného dokazování se podává, že žalobce a/ Ing. Anežka Š. byla manželkou zesnulého společníka společnosti Ing. Miroslava Š., který v květnu náhle a tragicky zahynul při automobilové nehodě. Podle názoru soudu ze zjištěného skutkového stavu vyplývá, že žalobce a/ trpí zdravotními problémy, které jsou způsobeny částečně důsledkem ztráty manžela a starostmi spojenými s účastí ve společnosti. Žalobce b/ Ing. Miroslav Š. dlouhodobě žije v Kanadě, kde i pracuje jakožto lesní technik. Žalobce c/ Ing. Jan Š. vystudoval obor krajinného inženýrství, nyní je zaměstnancem povodí Moravy, s.p., kde dal výpověď a chce se stěhovat do Brna za přítelkyni.
14. Z provedeného dokazování se taktéž podává, že od smrti manžela žalobce a/ a otce žalobců b/ a c/ proběhly ve společnosti čtyři valné hromady, z nichž tří se žalobce a/ zúčastnil jako správce Shodu s prvopisem potvrzuje Bohumila Bartlová.

společného obchodního podílu všech navrhovatelů. V případě první z těchto tří neměl žalobce a/ k dispozici žádné informace, v případě dalších dvou již se o informace ohledně rozhodování valných hromad zajímal a tyto od jednatelů požadoval, v případě poslední valné hromady aktivně hlasoval o schválení účetní závěrky a výroční zprávy.

15. Ve vztahu k uvedenému je nezbytné poukázat na ustanovení § 211 odst. 2 z.o.k., které výslovně dědici zakazuje se podílet aktivně na činnosti společnosti v případě, že se domáhá zrušení své účasti ve společnosti. Oproti dosavadní právní úpravě zákon zavádí pro dědice zákaz podílet se na činnosti společnosti – je zjevné, že dědic se stává společníkem, nicméně, chce-li se úspěšně dovolat ukončení své účasti, musí nejen prokázat materiální důvody podle § 211 odst. 1, ale současně nesmí porušit zákaz podle § 211 odst. 2. Dovožujeme proto, že není-li písemná dohoda všech společníků, a dědic se bude přesto podílet na činnosti společnosti, zásadně tím ztrácí možnost úspěšného domožení se ukončení své účasti ve společnosti (ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. § 211 [Dědění podílu]. In: ŠTENGLOVÁ, Ivana, HAVEL, Bohumil, CILEČEK, Filip, KUHN, Petr, ŠUK, Petr. Zákon o obchodních korporacích. 2. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 460. ISBN 978-80-7400-540-4.). Vzhledem ke společnosti jde bezpochyby v případě odst. 2 § 211 z.o.k. o ochranné opatření - návrh dědice na zrušení jeho účasti znamená jeho nezájem o účast ve společnosti. Taková osoba by proto neměla požívat oprávnění společníka na informace o dění ve společnosti a není ani žádoucí, aby se činností ve společnosti seznamovala se skutečnostmi, které jsou významné pro její podnikání a které mohou mít důvěrný charakter. Dispozitivní povaha pravidla však dovoluje, aby si režim vzájemného styku upravil dědic a ostatní společníci odchýlně od zákazu podílet se na činnosti společnosti, a to podle konkrétní povahy daného případu (POKORNÁ, Jarmila. § 211 Dědění podílu. In: LASÁK, Jan, Jarmila POKORNÁ, Zdeněk ČÁP, Tomáš DOLEŽIL aj. *Zákon o obchodních korporacích: Komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2018-6-27]. ASPI_ID KO90_2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X). Jelikož žalobce a/ jakožto správce společného podílu ve společnosti vystupoval ve vztahu ke společnosti aktivně, požadoval poskytnout informace, účastnil se valných hromad a rovněž na valných hromadách hlasoval, postupoval tak v rozporu s ustanovením § 211 odst. 2 z.o.k., kdy nerespektoval zákaz uvedený v citovaném ustanovení, aniž by byla sjednána dohoda, která by mu toto umožňovala i pro případ, že se domáhá zrušení účasti ve společnosti, přičemž toto dopadá i na ostatní dědice – žalobce b/ a c/ s ohledem na plnou moc udělenou žalobci a/ a dohodu o ustanovení správce společné věci. Soud vázán právním názorem odvolacího soudu se dále zabýval formulací podílet se na činnosti společnosti, kdy práva a povinnosti společníka jsou upravena v ustanovení § 160 – 166 z.o.k., kde jsou upraveny instituty vkladové povinnosti, povinnost odevzdat kmenový list, společnická žaloba, podílů na zisku a příplatky, kdy uvedené za stávající situace ve společnosti nepřipadají v úvahu, dále právo na informace, které bylo využito, jelikož žalobce a/ v zastoupení ostatních informace požadoval, dále společníci rozhodují na valné hromadě nebo mimo ni (§ 167 z.o.k.), další povinnosti mohou určit stanovy. Z uvedeného je zřejmé, že společníci vykonávají právo podílet se na řízení společnosti a tím i na její činnosti, neboť obchodní vedení náleží jednatelům, v největší míře právě na valné hromadě, příp. je –li hlasováno společníky mimo valnou hromadu. Tudíž je nezbytné dospět závěru, že účastí na valných hromadách a požadavky na poskytnutí informací se žalobci na činnosti společnosti podíleli.

16. V daném případě se soud dále zabýval, zda důvody tvrzené navrhovateli dosahují takové intenzity, že i přes porušení zákonného zákazu je možno rozhodnout o zrušení účasti navrhovatelů ve společnosti. Pokud jde o vzdělání, pak při úloze společníků ve společnosti nelze jednoznačně hovořit o vhodném vzdělání, poněvadž obchodní vedení společnosti náleží podle ustanovení § 195 z.o.k. jednatelům společnosti, společníci určují pouze v rámci valné hromady hlavní cíle společnosti, rozhodnutí o zásadních obchodních transakcích a dále v souladu se společenskou smlouvou udělují souhlas k nakládání s majetkem společnosti, které by mohlo mít zásadní vliv na hospodaření společnosti a její celkovou ekonomickou situaci, kdy v tomto směru pak se jeví výhodou vzdělání ekonomické, kterým disponuje žalobce a/, byť odlišně zaměřeným. Shodu s prvopisem potvrzuje Bohumila Bartlová.

I v případě ostatních žalobců se jedná o vysokoškolsky vzdělané osoby, které jsou schopny na valných hromadách společnosti adekvátně hájit své zájmy. Pokud jde o věk žalobce a/, pak byt již dosáhl důchodového věku, již z návrhu je patrné, že je i nadále aktivní, pokud jde o zdravotní stav, pak vysoký krevní tlak a cukrovka se řadí mezi tzv. civilizační choroby, kterými trpí velká část populace a které při patřičné medikaci výrazným způsobem neovlivňují život osoby, která takovými chorobami trpí. Pokud jde o žalobce b/ a jeho pobyt mimo území ČR, pak při společném podílu je nezbytný správce takového podílu, který jedná za všechny, kterým společný podíl patří, tudíž ani pobyt na území ČR není nezbytný při zohlednění možností dnešních komunikačních technologií.

17. Nicméně soud vázán právní názorem odvolacího soudu dospěl k závěru, že za situace, kdy žalobce a/ situace ve společnosti stresuje natolik, že je nucen se léčit, žalobce b/ žije a pracuje trvale v Kanadě a žalobce c/ s ohledem na svůj věk, jiné zaměření a bydliště v jiném místě v ČR nemá a neměl o společnost zájem, byl rozhodnutí o zamítnutí žaloby bylo příliš striktní a nesprávné, tudíž za daného skutkového stavu nelze spravedlivě požadovat po žalobcích a/ - c/, aby ve společnosti setrvali.
18. Soud v souladu s ustanovením § 211 z.o.k. musí dbát jak na to, aby odepřením uplatňovaného práva nedošlo k neodůvodněnému zásahu do poměrů navrhovatele, tak na to, aby jeho přiznáním nedošlo k neúměrnému zásahu do práv společnosti, popř. jejích společníků. Ochrana poskytovaná soudem se musí vztahovat nejen na navrhovatele, ale i na společnost a ostatní společníky. V tomto směru musí soud zejména dbát na to, aby újma způsobená kterékoli ze zúčastněných osob nebyla nepřiměřená, tj. aby důsledky zásahu do poměrů společnosti nebyly podstatně závažnější než újmy vzniklé navrhovateli z nepřiznání práva (viz judikatura). Jako podstatný zásah do činnosti společnosti by bylo možno vnímat zejména nutnost vyplatit dědici vypořádací podíl, což by se mohlo negativně odrazit na ekonomické situaci společnosti. Nepůjde jistě jen o zanedbatelné zhoršení, ale o ohrožení podnikatelské činnosti společnosti, které by mohlo znamenat i skončení s jejím podnikáním (viz např. rozhodnutí 29 Odo 1096/2004) (POKORNÁ, Jarmila. § 211 Dědění podílu. In: LASÁK, Jan, Jarmila POKORNÁ, Zdeněk ČÁP, Tomáš DOLEŽIL aj. *Zákon o obchodních korporacích: Komentář* [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2018-11-14]. ASPI_ID KO90_2012CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.). Žalovaný v závěrečném návrhu před zrušením rozhodnutí odvolacím soudem mimo jiné uváděl, že společnost nemá prostředky k výplatě vypořádacího podílu a vyplacení vypořádacího podílu by vedlo k likvidaci společnosti, a proto soud vyzval žalovaného v souladu s ustanovením § 118a o.s.ř. k označení důkazů, které by toto prokazovaly. Žalovaný označil toliko účetní závěrku za rok 2017, ze které nelze dovodit, že by společnost s čistým obratem 63.757.000 Kč, výší vlastního kapitálu 27.808.000 Kč nebyla schopna uhradit tržní cenu podílu žalobců; následně společnost může tento podíl prodat (§ 213 z.o.k.) a vyplacenou částku tím získat zpět. Jelikož žalovaný po poučení soudu podle ustanovení § 118a o.s.ř. jiné důkazy neoznačil, soud nemá za prokázané, že by vyplacení vypořádacího podílu bylo pro společnost likvidační, a proto soud návrhu zcela vyhověl a zrušil výroky I. – III. účast žalobců a/ - c/ ve společnosti M - MOOS, spol. s r.o., IČO 476 73 877, se sídlem Svat. Čecha 519/28, Lipník nad Bečvou I-Město, 751 31 Lipník nad Bečvou.
19. O náhradě nákladů řízení ve výroku IV. rozsudku pak soud rozhodoval dle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř., kdy účastníku, který měl ve věci plný úspěch, přizná soud náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl. V řízení byli zcela úspěšní žalobci, a proto jim soud přiznal plnou náhradu nákladů řízení k ruce společné a nerozdílné. Náklady řízení žalobců jsou tvořeny zaplaceným soudním poplatkem ve výši 3x2.000 Kč, dále pak odměnou společného právního zástupce žalobců ve výši 37.200 Kč dle ustanovení §§ 7 a 9 odst. 4 písm. c/, § 12 odst. 4 vyhlášky MS č. 177/1996 Sb. (za celkem 5 úkonů právní služby – převzetí věci, sepis žaloby, účast u jednání konaného dne 27.6.2018, sepis odvolání, účast u jednání konaného dne 14.11.2018, tedy 5x7.440 Kč). Náklady soudního řízení žalobců jsou dále tvořeny paušální náhradou hotových výdajů právního zástupce
- Shodu s prvopisem potvrzuje Bohumila Bartlová.

žalobců ve výši 5x300 Kč dle ustanovení § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. za celkem pět shora uvedených účelně učiněných úkonů právní služby. Celkové náklady řízení žalobců tak představují částku 44.700 Kč. O lhůtě plnění soud rozhodoval ve výroku IV. usnesení dle ustanovení § 160 odst. 1 věta první před středníkem o. s. ř. Místo plnění bylo stanoveno k rukám právního zástupce žalobců, a to v souladu s ustanovením § 149 odst. 1 o. s. ř.

20. Žalobci v rámci vyúčtování nákladů řízení požadovali přiznání odměny za zastupování a paušální náhradu hotových výdajů i za další úkony. Žalobci takto požadovali přiznání odměny za další poradu s klientem konanou dne 4.1.2017, přičemž dle obsahu spisu byla žaloba podána dne 12.1.2017, zastoupení bylo převzato 7.6.2016, přičemž s ohledem na obsah spisu a charakter řízení nelze shledat účelným realizovat 2 x poradu s klientem před podáním žaloby. Žalobci dále požadovali odměnu za další poradu s klientem 26.1.2017, jednání s protistranou 27.1.2017, cestovné na jednání s protistranou, ztrátu času cestou na jednání s protistranou, jednání s protistranou dne 10.2.2017, cestovné a ztrátu času na jednání s protistranou dne 10.2.2017, jednání s protistranou dne 4.5.2017, porada s klientem dne 29.12.2017, jednání s protistranou dne 4.1.2018, 21.6.2018. Pokud jde o další porady s klientem, pak tyto jsou neúčelné z toho důvodu, že vyjádření žalovaného k žalobě obsahuje toliko negativní stanovisko, které nevyžadovalo další porady k průběhu či obsahu soudních jednání. Taktéž nelze přiznat odměnu za jednání s protistranou + cestovné a náhradu za ztrátu času s tímto spojené, neboť z obsahu spisu či podání žalobců nelze dovodit přímou souvislost s řízením před soudem, jelikož z vyčíslení není patrné, co bylo předmětem jednání s ohledem na stav řízení (podání žaloby, kusé vyjádření žalovaného, přerušování řízení), přičemž již z vyčíslení nákladů žalobci vyplývá, že účtovány jsou i náklady za úkony právní služby, které nelze považovat za náklady řízení, neboť tyto vznikly při poskytování právní pomoci či zastupování při jednání se společností či společníky bez přímé vazby na probíhající soudní řízení – např. zastupování na valných hromadách; takové náklady nejsou účelnými náklady řízení, resp. nejsou náklady řízení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustné odvolání, a to do 15-ti dnů ode doručení jeho stejnopisu k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím podepsaného soudu, a to ve čtvrtém vyhotovení.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí, resp. domáhat se nařízení exekuce.

Olomouc 14. listopadu 2018

JUDr. Vít Jašek v. r.
samosoudce